

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 2: Πρέπει το άρθρο 176 της οδηγίας 2006/112 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το κράτος μέλος που θέλησε να κάνει χρήση της ευχέρειάς του να αποκλείσει το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών για ορισμένα αγαθά ή ορισμένες υπηρεσίες και που έχει ορίσει τις κατηγορίες των δαπανών ως εξής: Τα αγαθά ή οι υπηρεσίες προορίζονται για την πραγματοποίηση πράξεων χωρίς αντάλλαγμα ή για άλλες δραστηριότητες και όχι για την οικονομική δραστηριότητα του υποκείμενου στον φόρο προσώπου, πλην των περιπτώσεων του άρθρου 70, παράγραφος 3, του νόμου για τον ΦΠΑ, έχει εκπληρώσει την προϋπόθεση να καθορίσει μια κατηγορία επαρκώς συγκεκριμένων αγαθών και υπηρεσιών, δηλαδή να συγκεκριμενοποιήσει τα αγαθά και τις υπηρεσίες αυτές σε συνάρτηση με τη φύση τους;
- 4) Ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα 3: Πώς πρέπει, με δεδομένα τα άρθρα 168 και 176 της οδηγίας 2006/112, να αξιολογηθεί ο προορισμός (η χρησιμοποίηση ή η μελλοντική χρησιμοποίηση) των αγαθών ή υπηρεσιών που απέκτησε ο υπόχρεος: ως προϋπόθεση για την καταρχήν γένεση του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών ή ως λόγος διόρθωσης του ποσού της έκπτωσης;
- 5) Σε περίπτωση που ο προορισμός (η χρησιμοποίηση) πρέπει να αξιολογηθεί ως λόγος διόρθωσης του ποσού της έκπτωσης, πώς πρέπει να ερμηνευθεί η διάταξη του άρθρου 173 της οδηγίας 2006/112: Προβλέπει η διάταξη αυτή την πραγματοποίηση διορθώσεων ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά ή οι υπηρεσίες, μετά την απόκτησή τους, χρησιμοποιούνται αρχικά για μη φορολογούμενη δραστηριότητα ή δεν χρησιμοποιούνται καθόλου, αλλά παραμένουν στη διάθεση της επιχείρησης και υπάγονται, σε μεταγενέστερη της απόκτησής τους [φορολογική] περίοδο, στη φορολογητέα δραστηριότητα του υποχρέου;
- 6) Σε περίπτωση που το άρθρο 173 της οδηγίας 2006/112 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη διόρθωση αφορά και τις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά ή οι υπηρεσίες, μετά την απόκτησή τους, χρησιμοποιούνται αρχικά για μη φορολογούμενη δραστηριότητα ή δεν χρησιμοποιούνται καθόλου, αλλά στη συνέχεια υπάγονται στη φορολογητέα δραστηριότητα του υποχρέου, πρέπει τότε –με δεδομένα τον προβλεπόμενο στο άρθρο 70, παράγραφος 1, σημείο 2, του νόμου για τον ΦΠΑ περιορισμό και το γεγονός ότι κατά το άρθρο 79, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου για τον ΦΠΑ πραγματοποιούνται διορθώσεις μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες τα αγαθά, των οποίων η αρχική χρησιμοποίηση πληρούσε τις προϋποθέσεις της έκπτωσης του φόρου εισροών, χρησιμοποιήθηκαν στη συνέχεια κατά τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις αυτές– να γίνει δεκτό ότι το κράτος μέλος έχει εκπληρώσει την υποχρέωσή του να ρυθμίσει κατά το δυνατόν αξιόπιστα και δίκαια το δικαίωμα έκπτωσης για όλα τα υποκείμενα στον φόρο πρόσωπα;
- 7) Ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στα παραπάνω ερωτήματα: Πρέπει μήπως να γίνει δεκτό ότι το πρόσωπο που έχει καταχωριστεί ως υποκείμενο στον φόρο κατά τον βουλγαρικό νόμο για τον ΦΠΑ δικαιούται, σύμφωνα με την περιλαμβανόμενη στον νόμο αυτό ρύθμιση για τον περιορισμό του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου εισροών και για τη διόρθωση του ποσού της έκπτωσης, εφόσον συντρέχουν περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης και με δεδομένο το

άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112, να προβεί σε έκπτωση του φόρου εισροών, όσον αφορά τα αγαθά που του παρέδωσε και τις υπηρεσίες που του παρέσχε ένα άλλο πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο, κατά τη [φορολογική] περίοδο της παράδοσης των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών και της γένεσης της φορολογικής αξίωσης;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-119/11)

(2011/C 145/22)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και C. Soulay)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας, από 1ης Ιανουαρίου 2007, συντελεστή ΦΠΑ ύψους 2,10 % στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 99 και 110 της οδηγίας ΦΠΑ (¹).

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η Επιτροπή προσάπτει στην καθής ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2007, εφαρμόζει συντελεστή ΦΠΑ ύψους 2,10 % στα έσοδα από τα εισιτήρια των πρώτων παραστάσεων συναυλιών σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική, αντί του προϊσχύσαντος συντελεστή ύψους 5,5 %.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, βάσει του άρθρου 110 της οδηγίας ΦΠΑ, τα κράτη μέλη τα οποία, την 1η Ιανουαρίου 1991, εφήρμοζαν μειωμένους συντελεστές κατώτερους από το ελάχιστο όριο του 5 %, μπορούν να συνεχίσουν να τους εφαρμόζουν. Εντούτοις, το άρθρο αυτό δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να εισάγουν νέες παρεκκλίσεις ή να διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής αυτών που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1991, μολονότι το είχαν περιορίσει πριν την ημερομηνία αυτή. Αυτό ακριβώς, όμως, συνέβη εν

προκειμένου, δεδομένου ότι η καθής περιόρισε, από 1ης Ιανουαρίου 1997, το πεδίο εφαρμογής της υφισταμένης την 1η Ιανουαρίου 1991 παρεκκλίσεως όσον αφορά τον μειωμένο συντελεστή του ΦΠΑ, αποκλείοντας ρητώς τα έσοδα των πρώτων παραστάσεων από την πώληση εισιτηρίων «παρεχόντων αποκλειστικώς δικαίωμα εισόδου σε συναυλίες οι οποίες διοργανώνονται σε καταστήματα όπου η κατανάλωση φαγητού και ποτών κατά τη διάρκεια του θεάματος είναι προαιρετική». Η απόφαση της Γαλλικής Δημοκρατίας να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της παρεκκλίσεως από την οδηγία ΦΠΑ αντιβαίνει στους σκοπούς της οδηγίας αυτής.

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Ιταλία) στις 7 Μαρτίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Yeboah Kwadwo

(Υπόθεση C-120/11)

(2011/C 145/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Yeboah Kwadwo

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν τα άρθρα 2, 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/EK (¹), υπό το πρίσμα των αρχών της αμοιβαίας συνεργασίας, της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών, της αναλογικότητας και της αποτελεσματικότητας των μέτρων καταναγκασμού που λαμβάνονται προκειμένου να επιτρέψουν τον επαναπατρισμό του παρανόμως διαμένοντος αλλοδαπού, την απαγγελία κατηγορίας και την καταδίκη — με ποινή φυλακίσεως έως τέσσερα έτη σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με πρώτη διαταγή απομακρύνσεως και έως πέντε έτη σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με επόμενες διαταγές απομακρύνσεως εκδιδόμενες από τον Questore — του παρανόμως διαμένοντος αλλοδαπού αποκλειστικά και μόνο λόγω της μη συμμορφώσεώς του με την πράξη απελάσεως και τη διαταγή απομακρύνσεως που εκδίδει η διοικητική αρχή;

(¹) EE L 348, σ. 98.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 9 Μαρτίου 2011 — A Oy

(Υπόθεση C-123/11)

(2011/C 145/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: A Oy

Λοιποί διάδικοι: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö et Valtiovarainministeriö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθούν τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ υπό την έννοια, ότι, σε περίπτωση συγχωνεύσεως, η απορροφούσα εταιρία δύναται να εκπέσει φορολογικά τις ζημίες προγενέστερων της συγχωνεύσεως ετών τις οποίες υπέστη στο πλαίσιο της οικονομικής της δραστηριότητας η απορροφούμενη εταιρία, η οποία ήταν εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, όταν η απορροφούσα εταιρία δεν θα έχει πλέον εγκατάσταση στο κράτος όπου είχε την έδρα της η απορροφούμενη και όταν βάσει των εθνικών διατάξεων επιτρέπεται η έκπτωση των ζημιών της απορροφούμενης εταιρίας μόνον αν αυτή είναι ημεδαπή ή αν οι ζημίες αφορούν εγκατάστασή της στο εν λόγω κράτος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Λαμβάνονται υπόψη τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ προκειμένου να προσδιορισθεί αν το ύψος των προς έκπτωση ζημιών θα υπολογισθεί με βάση τις φορολογικές διατάξεις του κράτους εγκαταστάσεως της απορροφούσας εταιρίας ή αν θα λογίζονται ως δυνάμενες να εκπέσουν ζημίες οι ζημίες εκείνες που επαληθεύτηκαν στο κράτος εγκαταστάσεως της απορροφούμενης εταιρίας με βάση τις διατάξεις του κράτους αυτού;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις 14 Μαρτίου 2011 — OOD Provadiinvest κατά Direktor na Direktsiya «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto»

(Υπόθεση C-129/11)

(2011/C 145/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad της Βάρνας